

være en passende Straf, det er Noget, man vistnok neppe, ikke engang i det concrete Tilfælde, kan skaffe sig Bished om; men hvad jeg anseer for afgjort, det er, at, naar man vil reformere en Straffelovgivning, saa skal man ikke tage Hensyn til, hvorledes Benaadningen er falden ud under en heel anden Lovgivning. De, som ville gaae ind paa en Formildelse i Dvaalverlovgivningen, erkjende Alle, at den hidtil bestaaende Lovgivning er urimelig streng, idet der ingen Grændse er for Anvendelsen af Forbedringshuusarbejde eller Tugthuusarbejde, naar Forbrydelsen gjentages. Det er det, man skal komme tilbage fra og indsee, at corporlig Straf er en Straf, der ikke staaer i Samklang med den Forseelse, i Anledning af hvilken man vil anvende den.

Justitsministeren: Den ærede Drdfører har et Par Gange paaberaabt sig Presse-lovgivningen for den Mening, at man ikke i den Lov, som nu forhandles, skulde optage Straf af Fængsel paa Band og Brød. Jeg skal ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, om de Straffebestemmelser, som indeholdes i den gjældende Presse-lovgivning, ere for milde eller ikke; men det forekommer mig fuldkommen klart, at Presse-lovgivningen aldeles ingen Analogie afgiver i nærværende Tilfælde. Der maa tages Hensyn til de Straffe, som indeholdes i de Love, der værne om lignende Goder, som den Lov, hvorom her forhandles, sigter til at værne om, og det er Menneskets Liv og Helbred. Man maa altsaa see hen til Straffene for Politiovertrædelser, naar disse udsætte Menneskers Liv eller Helbred for Fare, og i saa Fald er det ganske almindeligt i vor Lovgivning, at der forekommer Straf af Fængsel paa Band og Brød. Jeg skal ikke opholde det høitærede Thing ved at citere mange Exempler derpaa, og den ærede Drdfører ville disse Exempler ikke være ubekjendte; men jeg skal blot holde mig til eet Exempel, som ligger temmelig nær ved denne Lov, og som netop har den samme Straf, som jeg har tilladt mig at foreslaae; og det er Forordn. af 4de August 1819. Denne Forordning befaler nemlig, at man skal søge at frelse dem, som findes at være hængte, faldne i Bandet eller paa lignende Maade at være

udsatte for at miste Livet, idet man skal skære dem ned, redde dem o. s. v., kort sagt, træffe de Midler, som efter Omstændighederne kunne være hensigtsmæssige, og den, som ikke gjør det, skal efter Forordningens § 4 straffes med Bøder indtil 100 Rbd. eller med Fængsel paa Band og Brød. Det er altsaa netop denne Straf, som jeg har tilladt mig at foreslaae. Det forekommer mig, at Analogien er meget nær, og jeg tillod mig derfor tidligere at paaberaabe mig som en Grund, hvorfor man ikke skulde udelukke det omhandlede Alternativ, at Lovgivningens Analogie tilfagde det. Min anden Grund var den, at Forbrydelsen kunde forekomme under saa stærpende Omstændigheder, at efter min Mening Fængsel paa Band og Brød burde anvendes, og at ingen Benaadning burde fritage for Straf. Efter det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, er det egentligt ingenstunde nødvendigt — hvilket jeg har gjort opmærksom paa tidligere — at anvende Fængsel paa Band og Brød, hverken for 1ste, 2den, 3die eller 4de Gang eller hvorofte Forbrydelsen gjentages. I alle disse Tilfælde ere Domstolene berettigede til at anvende Bøder og ogsaa at anvende simpelt Fængsel til en vis Grændse; men det er kun, naar Forbrydelsen forekommer under stærpende Omstændigheder, at de ligeledes skulle være berettigede til at anvende Fængsel paa Band og Brød.

Ischerning: Jeg vil blot henlede den ærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at jeg ikke troer, at den Sammenligning, han gjorde, og hvortil han støttede sin Argumentation med Hensyn til den Straf, han her holder fast paa, var ganske rigtig. Hvilken har Grunden sandsynligt været, hvorfor man har givet en Straffebestemmelse af den Art for den Forseelse, her blev omtalt, nemlig ikke at nedskære en Hængt eller hjælpe en Druknet? Grunden har rimeligvis været den, at det var den almindelige Mening, at man besmittede sig ved at røre ved en Hængt. Det at nedskære en Hængt, var Noget, som nedsatte den Person, der gav sig af dermed, i den almindelige Mening, og af den Aarsag satte man en Straf derimod, som kunde tilveiebringe det Samme, idet man sagde: Derfor